

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

اداره کل توانین و تندنویسی

پیشنهاد

شورای محترم نگهبان

اوازه‌گذاری برخاز شورای نگهبان
شماره ۱۴۰۶
تاریخ ۱۳۷۰/۵/۲۶

عطف بنامه شماره ۱۳۷۱ مورخ ۱۳۷۰/۳/۲۸ و پیرو نامه شماره

۱۳۷۰/۳/۲۱ مورخ ۱۳۷۰/۳/۲۲

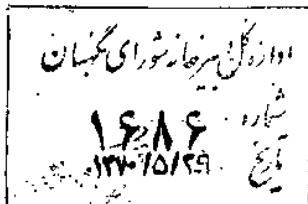
طوح قانونی اصلاح موادی از قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان
تصویب ۱۳۶۷/۱/۳۰ و الحاق موادی به آن که بنا به تصمیم مجلس
شورای اسلامی در جلسه مورخ ۱۳۶۹/۹/۶ تصویب آن طبق اصل هشتاد
و پنجم قانون اساسی به کمیسیون بهداری و بهزیستی تفویض شده بود
تا پس از تصویب و پیشنهاد مدت اجرای آزمایشی تقدیم مجلس شورای
اسلامی گردد، در جلسه روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۰/۳/۲۲ با اصلاحاتی
بتصویب کمیسیون مذکور رسید و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۰/۳/۱۹
با ۵ سال مدت اجرای آزمایشی موافقت گردید اینکا اصلاحاتی که درجهت
رفع ایرادهای شورای محترم نگهبان در جلسه مورخ ۱۳۷۰/۵/۱۲ کمیسیون
بهداری و بهزیستی بتصویب رسیده در اجرای اصل نود و چهارم قانون
اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم بمقیومت ارسال میگردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی

مهدي كروبي

شماره ۴۲۴-۱
تاریخ ۲۹ مرداد
پیوست

تعالیٰ

طرح قانونی اصلاح موادی از قانون خدمت پزشکان و
پیاپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۲۰ والحق موادی به آن

ماده ۱ - ماده ۱ قانون خدمت پزشکان و پیاپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۲۰ مجلس
شورای اسلامی و تبصره آن بصورت زیر اصلاح میگردد و ۸ تبصره جدید بعنوان تبصره‌های
۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ به آن الحاق میگردد.

ماده ۱ - کلیه افراد ایرانی با تحصیلات فوق دیپلم و بالاتر که پس از تاریخ
۱۳۶۷/۴/۱ از مراکز آموزش عالی گروه پزشکی (دولتی و غیردولتی) در داخل و یا خارج
از کشور فارغ التحصیل شده یا می‌شوند و خدمت آنان ازسوی وزارت بهداشت، درمان و
آموزش پزشکی مورد نیاز اعلام می‌گردد مکلفند حداقل مدت ۵ سال اول پس از فراغت از
تحصیل خود را در داخل کشور و در مناطق مجاز به ترتیبی خدمت نمایند که در هر حال
سه پنجم آن در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و تشکیلات تابعه آن انجام
پذیرد.

تبصره ۱ - نحوه و مدت شمول این قانون درمورد مشمولین موضوع ماده فوق برای
مدتی کمتر از ۵ سال بر حسب نوع مدرک تحصیلی، محرومیت نقاط (شهر، بخش،
روستا) به تفصیل آئین نامهای خواهد بود که حداقل طرف مدت ۲ ماه پس از تصویب
این قانون توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه و بتصویب هیات وزیران
خواهد رسید.

تبصره ۲ - منظور از مناطق غیرمجاز در این قانون، شهرهای تهران بزرگ (تهران،
اسلامشهر، شهریار، شهرکرد، شهرک اسلامشهر)، ورامین، کرج، شهریار، قزوین، مشهد،
تبریز، شیروان، اصفهان می‌باشد.

تبصره ۳ - در صورتیکه نیازهای بهداشتی درمانی تعدادی از نقاط مجاز موضوع
این قانون از نظر نیروی انسانی بهداشتی درمانی تأمین گردد، اینگونه نقاط می‌توانند
با تشخیص وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از شمول نقاط مجاز موضوع این قانون
مستثنی گردند.

تبصره ۴ - خدمت آن عده از مشمولین موضوع ماده فوق که از مدارک تحصیلی در
رشته‌های علوم پایه پزشکی و پیاپزشکی و فوق تخصص دردیگر رشته‌ها بخوردار می‌باشند،

تعالیٰ بیمه

در واحدهای بهداشتی، درمانی و آموزشی دولتی شهرهای غیرمجاز موضوع این قانون بلاشكال می‌باشد.

تبصره ۵ - کسانیکه خدمت موضوع این قانون را به انجام رسانند و همچنین کسانیکه دارای پروانه دائم پزشکی بوده و یا واحد شرایط تحصیل پروانه دائمی باشند در صورتیکه مدارک تحصیلی جدیدی اخذ نمایند مشمول خدمات موضوع این قانون نمی‌باشد.

تبصره ۶ - دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشور می‌توانند اعضاً هیات علمی مورد نیاز خود را از طریق استفاده از قانون نحوه تأمین هیات علمی مورد نیاز دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشور مصوب ۱۳۶۵/۳/۱ و قانون نحوه تشکیل بیام آ و ران بهداشت مصوب ۱۳۶۹/۹/۲ مجلس شورای اسلامی تأمین نمایند مشروط بر اینکه اینگونه اعضاً هیات علمی یکسال اول خدمت قانونی خود را در نقاط مجاز موضوع این قانون انجام دهند.

تبصره ۷ - پزشکان عمومی ذکور مشمول موضوع ماده فوق موظفند یکسال از خدمات قانونی خود را در مراکز بهداشتی و درمانی روستاها و بخش‌های کشور انجام دهند.

تبصره ۸ - مراکز تحقیقاتی داروئی و آزمایشگاه‌های کنترل و کارخانجات داروسازی مستقر در مناطق غیرمجاز موضوع این قانون می‌توانند با موافقت معاونین داروئی و پژوهشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی حسب مورداز خدمات قانونی داروسازان مشمول ماده فوق استفاده نمایند، خدمات قانونی اینگونه مشمولین از نظر محاسبه خدمات خارج از مرکز و امتیاز مشابه سایر واحدهای آموزشی و پژوهشی همان نقاط مربوطه خواهد بود.

تبصره ۹ - مستخدمین رسمی دولت مشمولین موضوع ماده فوق که متعهد خدمت در سایر وزارتخانه‌ها و سازمانها و موسسات و شرکتهای دولتی مربوطه هستند موظفند قبل از انجام خدمت مورداز خود درستگاه مربوطه، خدمات قانونی موضوع این قانون را انجام دهند.

ماده ۲ - تبصره ماده ۵ قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۲۰ مجلس شورای اسلامی بشرح زیر اصلاح می‌گردد.

تبصره - مشمولین موضوع این قانون مادام که خدمات قانونی خود را شروع ننمودند مجاز به دخالت در امور پزشکی نمی‌باشند.

ماده ۳ - ماده ۶ قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس

تعالیٰ

شورای اسلامی بشرح زیراصلاح میگردد و تبصره‌های ۱ و ۲ آن و متنوعیت خروج از کشور موضوع ماده ۷ قانون اصلاح خدمت خارج از مرکز پزشکان و دندانپزشکان و داروسازان مصوب ۱۳۶۰/۳ لغو می‌گردد.

ماده ۶ - تحويل مدرک تحصیلی و ریز نمرات و صدور هرگونه تاییدیه و گواهینامه فارغ‌التحصیلی برای مشمولان موضوع این قانون، مدامی که خدمات موضوع این قانون را انجام نداده باشد مجاز نمی‌باشد.

ماده ۴ - تبصره ۱ ماده ۷ قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی لغو میگردد و تبصره‌های ۲ و ۳ آن به ترتیب به تبصره‌های ۱ و ۲ تغییر می‌یابند.

ماده ۵ - ماده زیر باسه تبصره بعنوان ماده ۱۰ به قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی الحاق میگردد.

ماده ۱۰ - بمحض این قانون به دانشگاه‌های علوم پزشکی و سازمانهای منطقه‌ای بهداشت و درمان استانها که در تامین کادر پزشکی و پیراپزشکی مورد نیاز درمانگاه‌های اورژانس و بخش‌های اورژانس شهرستانها با اشکال روبرو شوند اجازه داده می‌شود تا با همکاری نظام پزشکی محل نسبت به تامین کادر پزشکی و پیراپزشکی مورد نیاز واحد‌های فوق الذکر شهرستان مربوطه از کادر پزشکی و پیراپزشکی مقیم آن شهرستان (شاغل در بخش دولتی و خصوصی) اقدام نمایند.

تبصره ۱ - آن عدد از مشمولین موضوع ماده فوق که برآساس تشخیص نظام پزشکی مرکز استان مربوطه اشتغال به حرفه پزشکی نداشته و یا بدلیل بیماری قادر به همکاری با درمانگاه‌ها و بخش‌های اورژانس موضوع ماده فوق نباشند از شمول ماده فوق مستثنی خواهند بود.

تبصره ۲ - با متخلفین از موضوع ماده فوق برآساس ضوابط و مقررات انتظامی نظام پزشکی و فتار خواهد شد.

تبصره ۳ - آئین نامه اجرائی ماده فوق طرف مدت ۲ ماه توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با همکاری سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران بتصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۶ - ماده زیر با یک تبصره بعنوان ماده ۱۱ به قانون خدمت پزشکان و

تعالیٰ پیشنهاد

پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی الحاق میگردد.

ماده ۱۱ - سابقه کار اجرائی و قانونگذاری و اسارت مشمولین موضوع این قانون و قانون اصلاح خدمت خارج از مرکز پزشکان و دندانپزشکان و داروسازان مصوب ۱۳۶۰/۲/۴ مجلس شورای اسلامی بشرح زیر جزو مدت خدمات قانونی مقرر شده در این قانون و قانون اصلاح خدمت خارج از مرکز فوق الذکر محسوب میگردد.

الف - هرسال سابقه اسارت آزادگان مشمول خدمات قانونی فوق الذکر معادل انجام دو سال خدمت قانونی مقرر شده در قوانین مذکورخواهد بود.

ب - هریک سال سابقه خدمت مشمولین خدمات قانونی فوق الذکر و مسؤولیتهای مختلف اجرائی (حداقل در مسؤولیت مدیرکلی یا سرپرستی اداره کل استان، ریاست یا سرپرستی سازمان یا نهاد انقلابی استان بودن) معادل انجام یکسال خدمت قانونی مقرر شده در قوانین مذکورخواهد بود.

ج - هریک سال سابقه خدمت مشمولین خدمات قانونی فوق الذکر امر قانونگذاری معادل انجام یکسال خدمت قانونی مقرر شده در قوانین مذکورخواهد بود.

تبصره - منظور از سوابق اسارت و کار اجرائی و قانونگذاری مقرر شده در ماده فوق شامل سوابقی است که مشمولین خدمات قانونی مذکور پس از پیروزی انقلاب اسلامی در امور فوق الذکر داشته‌اند.

ماده ۱۲ - ماده زیر با دو تبصره به عنوان ماده ۱۲ به قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی الحاق میگردد.

ماده ۱۲ - مشمولین قانون اصلاح خدمت خارج از مرکز پزشکان و دندانپزشکان و داروسازان مصوب ۱۳۶۰/۳/۴ مجلس شورای اسلامی می‌توانند از تسهیلات و مزایای مقرر شده در قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی و اصلاحیه‌ها و الحاقیه‌های بعدی آن استفاده نمایند و نیز خدمات قانونی خود را حسب مورد در نقاط مجاز مذکور در مواد ۱ و ۲ قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی و اصلاحیه‌ها و الحاقیه‌های بعدی آن انجام دهند.

تبصره ۱ - خدمات قبلی مشمولین قانون خدمت خارج از مرکز پزشکان و دندانپزشکان و داروسازان به قوت خود باقی است و جزو خدمات قانونی آنها محسوب میگردد.

تبصره ۲ - مدت خدمت خارج از مرکز آن عده از مشمولین تبصره ماده ع قانون

تعالیٰ بسم

شماره
تاریخ
پیوست

اصلاح خدمت خارج از مکریزشکان و دندانپزشکان و داروسازان مصوب ۱۳۶۰/۲/۴ مجلس شورای اسلامی که بخواهند خدمت خارج از مکریز خود را در نقاط موضع ماده ۲ این قانون (نقاط غیر مجاز این قانون) انجام دهند از ۳ سال به حد اکثره سال اصلاح می گودد .

ماده ۸ - ماده زیر با یک تبصره به عنوان ماده ۱۳ به قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۲۰ مجلس شورای اسلامی الحق می گودد .

ماده ۱۳ - مشمولین قانون راجع به استفاده از خدمات پزشکان و دندانپزشکانی که موفق به گذراندن امتحان نهائی دروزارت فرهنگ و آموزش عالی و اخذ مدارک لازم نشده اند مصوب ۱۳۵۸/۱۰/۲۹ شورای انقلاب اسلامی ، فارغ التحصیل در رشته تخصصی مربوطه محسوب می گردند و از مزایای مقرر شده برای سایر فارغ التحصیلان رشته همطراز بهره مند خواهند شد و حسب مورد با توجه به تاریخ اتمام دوره تخصصی مربوطه مشمول انجام خدمت قانونی مقرر در این قانون یا قانون اصلاح خدمت خارج از مکریزشکان و دندانپزشکان و داروسازان مصوب ۱۳۶۰/۲/۴ مجلس شورای اسلامی خواهند شد .

تبصره - آن عده از مشمولین ماده فوق که قبل از تصویب این قانون پروانه دائم پزشکی اخذ نموده اند و مایلند از تسهیلات و مزایای ماده فوق استفاده نمایند موظف به انجام حداقل یک سال خدمت در نقاط مجاز موضوع این قانون می باشد .

ماده ۹ - ماده زیر به عنوان ماده ۱۴ به قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۲۰ مجلس شورای اسلامی الحق می گردد .

ماده ۱۴ - بموجب این قانون فارغ التحصیلان رشته های گروه پزشکی خارج از کشور با توجه به نوع مدرک تحصیلی و مدت استفاده از آرز و دیگر خدمات دولتی مشمول انجام خدمات قانونی موضوع این قانون و قانون اصلاح خدمت خارج از مکریزشکان و دندانپزشکان و داروسازان مصوب ۱۳۶۰/۲/۴ مجلس شورای اسلامی بشرح زیر خواهند شد .

الف - پزشکان و دندانپزشکان و داروسازان که دارای مدرک تخصصی در یکی از رشته های مربوطه می باشند و خدمت وظیفه عمومی را انجام داده یا از انجام آن معاف هستند و در طول تحصیل خود در خارج از کشور از مزایای ارز دولتی بخورد این بوده اند از انجام خدمات موضوع این قانون مطاف خواهند بود و وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی مجاز است پروانه دائم پزشکی برای آنان صادر نماید .

تعالیٰ

شماره
تاریخ
پیوست

ب - آن عده از پزشکان و دندانپزشکان و داروسازانی که براساس ضوابط کشورهای محل تحصیل، متخصص دریکی از رشته‌های مربوطه شناخته می‌شوند لکن به هنگام ارزشیابی مدارک تحصیلی آنان نیاز به تکمیل دوره مربوطه (حداکثر یکسال) داشته باشد، پس از گذراندن دوره تکمیلی مذکور و موفقیت در امتحان مربوطه مشمول مقاد بند الف خواهد شد و از مزایای مربوطه استفاده خواهد کرد.

ج - آن عده از پزشکان و دندانپزشکان و داروسازانی که در بین دوره دستیاری تخصصی وارد کشور می‌شوند و دوره دستیاری تخصصی خود را تا اخذ تخصص در رشته مربوطه در ایران ادامه می‌دهند، در صورتی که از مزایای ارز دولتی بهره‌مند نگردیده باشد، خدمات قانونی موضوع این قانون را برابر سنتوات آموزش آنها در ایران، به انجام خواهد رساند.

د - آن عده از پزشکان عمومی و دندانپزشکان عمومی و دکتوهای علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی و داروسازان عمومی که در طول دوره تحصیل خود در خارج از کشور از مزایای ارز دولتی بهره‌مند نگردیده باشد، مشمول انجام دو سال خدمت پزشکی در نیوهای سلاح جمهوری اسلامی ایران یا تشکیلات تابعه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد شد و تعهد خدمتی دیگری را نخواهد داشت.

ه - آن عده از فارغ التحصیلان رشته‌های گروه پزشکی مشمول خدمات موضوع این قانون که در طول دوره تحصیل خود در خارج از کشور، مدتها از مزایای ارز دولتی بهره‌مند گردیده باشد، موظفند به ازاء هر سال استفاده از ارز دولتی، یک سال در نقاط مجاز موضوع این قانون خدمت نمایند و پس از اتمام تعهدات قانونی خود، در صورتی که از گروه دارای پرونده باشند، پرونده دائم پزشکی دریافت خواهند نمود.

ماده ۱۵ - ماده زیر با ۲ تبصره بعنوان ماده ۱۵ به قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی می‌گردد.

ماده ۱۵ - مشمولان این قانون از لحاظ حقوق و مزايا و امور رفاهي (موخصى هاي استحقاقى، استعلامي، بدون حقوق، پاداش، کمکهای غيرنقدی و سایر مزايا) تابع قوانین و مقررات استخدامي کشوری می‌باشند و چنانچه به دستگاه دیگر معرفی گردند که دارای مقررات استخدامي خاص باشد تابع ضوابط حقوقی و رفاهی آن دستگاه (خدمت گیرنده) خواهد بود.

تبصره ۱ - مشمولان این قانون که بطور تمام وقت و بدون کار انتفاعی خصوصی

تعالیٰ

شماره
تاریخ
پیوست

خدمت می‌نمایند، چنانچه از گروه دارای بروانه باشد (پزشک، دندانپزشک، داروساز، دکتر علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی) مجازند از اضافه‌گاری و حق محرومیت از مطلب طبق آئیننامه اجرائی که وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تدوین خواهد نمود استفاده نمایند و در صورتیکه از گروه بدون بروانه باشد میتوانند از مزایای دو نوبت کار موظف (کارواضافه‌گار) بهره‌مند گردند.

تبصره ۲ - مشمولین موضوع این قانون میتوانند در حین انجام خدمات قانونی مربوطه به استخدام پیمانی یا رسمی دستگاه مربوطه درآیند.

ماده ۱۱ - ماده زیر با یک تبصره بعنوان ماده ۱۶ به قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی الحاق میگردد.

ماده ۱۶ - آن عدد از مشمولین این قانون که به سن بالای ۵۵ سالگی رسیده باشد از انجام خدمات موضوع این قانون معاف خواهد بود و بروانه دائم پزشکی دریافت خواهد نمود.

تبصره - آن عدد از پزشکان و دندانپزشکان و داروسازان و دکترهای علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی که در سن ۴۵ تا ۵۵ سالگی و نیز آن عدد از پیراپزشکانی که در سن ۴۵ تا ۵۵ سالگی مدرک جدیدی اخذ نمایند، در صورتی که بخطاب مدرک قبلی مربوطه مشمول انجام خدمات قانونی نباشد، از خدمات دولتی موضوع این قانون معاف خواهد بود.

ماده ۱۷ - ماده زیر بعنوان ماده ۱۷ به قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی الحاق میگردد.

ماده ۱۷ - بهداشتکاران دهان و دندان و کاردانهای (تکنیسین‌ها) بهداشت و مبارزه با بیماریها بشرطی مشمول انجام خدمات قانونی موضوع این قانون نخواهند بود که خدمات مقرون‌الذکر قوانین خاص مربوط به خود را انجام داده باشد.

ماده ۱۸ - ماده زیر با ۷ تبصره بعنوان ماده ۱۸ به قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷/۱/۳۰ مجلس شورای اسلامی الحاق میگردد.

ماده ۱۸ - بمنظور تربیت پزشک متخصص مورد نیاز مناطق محروم و نیازمند کشور از تاریخ تصویب این قانون وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظف است

تعالیٰ بسم

به هنگام پذیرش سپاه تخصصی، سهمیه‌های جداگانه‌ای را برای مناطق محروم و نیازمند کشور اختصاص دهد. دستیاران تخصصی استفاده کننده از سهمیه مذکور موظفند پس از اتمام دوره تخصصی مربوطه به میزان دوبرابر طول دوره تخصصی مربوطه در نقاط مذکور خدمت نمایند.

تبصره ۱ - دستیاران استفاده کننده از سهمیه موضوع ماده فوق که دارای بروانه دائم پزشکی هستند برابر مدت دوره تخصصی مربوطه در نقاط مذکور خدمت خواهند نمود.

تبصره ۲ - دستیاران تخصصی موضوع ماده فوق موظفند قبل از شروع دوره دستیاری تعهد ثبتی لازم راجه خدمت در نقاط مذکور در ماده فوق به سازمانهای منطقه‌ای بهداشت و درمان استانهای مربوطه بسپارند و رسید آن را به دانشگاه ذیربط تحويل دهند.

تبصره ۳ - بانوان متاهل استفاده کننده از سهمیه مذکور موظفند بهنگام ثبت نام، در دوره تخصصی مربوطه، رضایت نامه همسر را به دانشگاه مربوطه تحويل دهند.

تبصره ۴ - ازدواج بانوان محود پس از شروع دوره دستیاری، مانع انعام خدمات مورد تعهد آنها در نقاط مقرر شده در ماده فوق نخواهد بود، این گونه دستیاران موظفند پس از ازدواج، رضایت نامه همسر را مشابه مشمولین تبصره ۳ ماده فوق به دانشگاه ذیربط تحويل دهند.

تبصره ۵ - آن عده از دستیارانی که با استفاده از قانون نحوه تامین هیات علمی مورد نیاز دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشور انتخاب و وارد دانشگاهها می‌گردند از شمول ماده فوق مستثنی و تابع مقررات خاص مربوط به خود خواهند بود.

تبصره ۶ - نحوه انتخاب مناطق محروم و نیازمند موضوع این ماده براساس اولویت‌ها مطابق جدولی خواهد بود که توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزشپزشکی تهیه و بصویب هیات وزیران خواهد رسید.

تبصره ۷ - آئیننامه اجرائی ماده فوق حداقل طرف مدت ۲ ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با همکاری کمیسیون بهداشت و بهزیستی مجلس تهیه و به مرحله اجرا درخواهد آمد.

ماده ۱۴ - این قانون براساس اصل ۸۵ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در

شماره ۴۸۴-۹
تاریخ ۲۹ مرداد
پیوست

- ۹ -

تعالیٰ

جلسه مورخه ۱۳۷۰/۲/۲۲ کمیسیون بهداری و بهزیستی مجلس شورای اسلامی تصویب
واز تاریخ ۱۳۷۰/۵/۱۳ بواز مدت ۵ سال به اجرا درمی‌آید .
طرح فوق مشتمل بر چهارده ماده و بیست و هفت تبصره طبق اصل هشتاد و پنجم
قانون اساسی در جلسه روز یکشنبه مورخ سیزدهم مردادماه یکهزار و سیصد و هفتاد
کمیسیون بهداری و بهزیستی تصویب و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ نوزدهم خردادماه
یکهزار و سیصد و هفتاد با ۵ سال مدت اجرای آزمایشی آن موافقت گردیده است . /ن

وئیس مجلس شورای اسلامی
مهدی کروبی